

Scrantoni nyilatkozat

Hitvallás és nyilatkozat
melyet a
lengyel nemzeti katolikus püspökök
fogalmaztak meg,
New Yorkban, Lancasterben,
2008. április 28-án.

Hűségesen tiszteletben tartjuk a Lerinumi Szent Vince által megfogalmazott hitvallást: „Id teneamus, ubique, quod semper, quod ab omnibus creditum est; hoc est etenim vere proprieque catholicum” (Ahhoz ragaszkodjunk, amit mindig, amit mindenütt, amit mindenki hitt, ugyanis ez az, ami valóban és jellemzően katolikus). Ezért kitartunk az egyszerű Egyház hitének megfogalmazásában, ahogy azt az első ezer év osztatlan egyházának ökumenikus hitvallásai és zsinatai egyhangúlag elfogadták.

Ezért elutasítjuk az Első Vatikáni Zsinat 1870. július 18-án kihirdetett újításait, a Róma püspökének tévedhetetlenségéről és egyetemes püspökségéről elfogadott dogmát, mely ellentétes az ősegyház hitével, és amely lerombolja annak ősi kánoni alkotmányát azáltal, hogy a pápának valamennyi hívő és egyházmegye fölötti hatalmat ad. Joghatósági elsőségének megtagadásával ugyanakkor nem tagadjuk történelmi elsőségét, melyet több ökumenikus zsinat és az egyházatyák tulajdonítottak Róma püspökének, elismerve őt mint *primus inter pares* (egyenlők közt az első).

Elutasítjuk továbbá a IX. Piusz által 1854-ben kihirdetett szeplőtelen fogantatás dogmáját, mely ellentmond a Szentírásnak és az első évszázadok hagyományának.

Továbbá elutasítjuk, XII. Pius 1950-ben kihirdetett Szűz Mária testi mennybevételének dogmatizációját és katolikus tanítását, mivel figyelmen kívül hagyja a szent iratokat.

Elutasítjuk az *Anglikán Közösség* és az *Utrechti Unió* ókatolikus egyházai által meghirdetett kortárs újításokat. Ezeket az újításokat is úgy ismerjük, mint amelyek ellentétesek a Szentírással és az első ezredév tanításával, nevezetesen: a nők pappá szentelése, a nők püspökké szentelése, és az azonos neműek házasságának megáldása.

Figyelemmel arra, hogy a katolikus Istentisztelet középpontja mindig a szent eukarisztia, kötelességünk kijelenteni, hogy tökéletes hűséggel fenntartjuk az oltáriszentségre vonatkozó ősi katolikus tanítást, hogy a kenyér és bor színe alatt Megváltónk, Jézus Krisztus testét és vérének vesszük magunkhoz. Az eukarisztia bemutatása nem Jézus egyszeres, a kereszten felajánlott áldozatának megújítása, sem pedig annak folyamatos ismétlése, hanem azért áldozat, mert örök megemlékezése a kereszten felajánlott áldozatnak; és ezzel a cselekménnyel jelenítjük meg helyénvalóan Jézus mennyei felajánlását, ahogy a Zsidóköz írt levél fogalmaz (Zsid 9, 11-12), a megváltott emberiség üdvösségére, azáltal, hogy értünk megjelent Isten színe előtt (Zsid 9,24). Ugyanakkor a szent eukarisztia áldozati ünnepként is értelmezhető, mely által a Megváltónk testét és vérének magukhoz vevő hívek egymással közösségre lépnek (1Kor 10,17).

Reméljük, hogy a katolikus teológusoknak az osztatlan egyház hitének megtartásával sikerül megegyezésre jutniuk az összes olyan kérdés tekintetében, mely ellentmondást okozott az egyházszakadás óta.

Arra buzdítjuk a joghatóságunkba tartozó papokat, Isten ígéjének hirdetésével tanítsák a híveket az lényegi keresztény igazságokra; szóban és cselekedetben

keressék és gyakorolják a szeretetet az ellentmondásos hittételek megvitatásakor, hogy Szabadítónk, Jézus Krisztus tanításával összhangban példát adjanak az egyház híveinek.

Jézus Krisztus tanításának hűséges megtartásával és megvallásával, az emberi büntudat által az egyházra hozott tévedések, és az egyházi ügyekben elkövetett visszaélések elvetésével – melyek által egyes egyházi vezetők ideigvaló vagyont és hatalmat kerestek –, hisszük, hogy hatékonyan küzdhetünk napjaink hatalmas gonoszágaival szemben, melyek a hitetlenség és a hittel szembeni közömbösség.

Robert M. Nemkovich
Thomas J. Gnat
Thaddeus S. Peplowski
Jan Dawidziuk
Sylvester Bigaj
Anthony Mikovsky
Anthony D. Kopka
John E. Mack

(Széles Tamás fordítása)